

Direcția și
Administrația :
Str. 13 Septembrie 85
București

Revista Vânătorilor

Director :
M. D. SCRABA
Secretarul G-ral al Uniunii
Redactor :
Căpit. C. MARINOIU
din Artilerie.

Organ al Uniunii G-rale a Vânătorilor

ANUL al III-lea No. 9

UNIUNEA GENERALA A VÂNĂTORILOR

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE :

PREȘEDINTE DE ONOARE : Mihail Sutzu.

VICE PREȘEDINTE : Colonel G. G. Manu și N. Racotă.

PREȘEDINTE : Dinu R. Golescu.

SECRETAR GENERAL : M. D. Scraba.

MEMBRI-CONSILIERI : Dinu C. Arion, Balaciu Petre, Principele Val. Bibescu, Dr. Dinu Brătianu, Dr. V. Bonachi, D. G. Brătianu, Barbu Catargi, General Cotescu, Dr. I. Costinescu, General M. Dancov, Petre Ghika, Gr. N. Greceanu, C. Iarca, G. Lakeman-Economu, Dr. C. Leonte, Mih. Sc. Pherekyde, George Plagino, Gr. Rîșeanu, G. Schina, N. Schina, Ștef. Șendrea, Colonel C. V. Sterea, Dr. G. Udrischi.

CENSORI : I. Cămărășescu, St. Gaillac, Dr. L. Scupiewski, M. H. Fulga, M. Flechtenmacher și C. Mărescu.

1921

Nº 9 - Martie

ARTA ȘI ȘTIINȚA
DERMOPLASTICA

IOSIF ENĂCHESCU — MUSCEL

Primește tot felul de animale pentru naturalizat (împăiat) cari se va executa după cea mai nouă metodă dermoplastică. Primește piei de animale pentru argăsit și prepararea lor ca: covoare, capete, etc. Pentru muzeele școlare, furnizează tot felul de obiecte necesare studiului istoriei naturale.

STRADA AVEDIC No. 27

(PRIN SOSEAUA KISELEFF)

— BUCUREȘTI —

Loc pentru anuniuri

Loc pentru anuniuri

Loc pentru anuniuri

Loc pentru anuniuri

Se distribuie GRATIS
membrilor Uniunii

Abonamente nu se fac

Publică articole cu
subiecte pur vânătoarești

Primește anunțuri
comerciale.

Revista Vânătorilor

Organ al Uniunii Cile a Vânătorilor

No. 9

Director:

M. D. SCRABA

Secretarul General al Uniunii

Redactor:

Căpitan C. MARINOIU

din artilerie.

Direcția și Administrația: Str. 13 Septembrie, 85.

MAJESTATEA SA REGELE și vânatul.

Plecăm azi pe un drum sănătos, care va aduce, României întregite, foloase reale.

Voim să generalizăm, între cetățenii patriei noastre, o ramură de activitate, care până acum n'a prea fost cultivată, dar care e de cea mai mare însemnătate din toate punctele de vedere pentru țară, e una dintre cele mai nobile ocupațiuni, vânatul.

Cu ocaziunea fuzionării Societății pentru ocrotirea vânatului din Transilvania, cu Uniunea Generală a Vânătorilor, care prin hotărârea celor două Consilii de Administrație, fiind un fapt cași implinit, am crezut că avem cea mai sfântă datorie a ne arăta iubirea noastră, față de Căpitanul țării noastre, care a realizat visul nostru de o mie de ani, plâsmuind *România Mare* și dând loc, sub toate rapoartele, consolidării noastre desăvârșite.

Nu voim să arătăm, aceia ce toată suflarea românească știe; nu voim să vorbim de vitejia Marelui Căpitan al bravei și vitezei noastre armate; nu e locul să arătăm meritele neperitoare ale iubitei noastre Dinastii, pentru

România Mare, ci voim să arătăm că Majestatea Sa Regele Ferdinand, nu e numai Eroul neamului nostru, ci și unul dintre cei mai

distinși vânători al acestei țări. El este îndrumătorul și povăzuitorul înțelept al aceluia care știu ce înseamnă a vâna, care nu privesc în vânatoare, numai o distracție, ci sunt conduși de marele adevăr că: *«vânător bun e numai acela, care iubește animalele și le ocrotește.»*

Am avut și până acum, o lege a vânatului și dacă astăzi s'a pornit o acțiune sănătoasă de a se da vânatului o importanță mai mare, prin legea care așteaptă să fie votată de parlamentul țării, meritul este tot al Majestății Sale, dela care au emanat ideile fundamentale, înțelegând marea însemnătate a vânatului pentru un popor.

Așteptăm dar cu toată încrederea realizarea acestei opere, atât de dorită de noi toți.

Trăiască Majestatea Sa Regele Ferdinand, primul vânător al României Mari.

Dr. GEORGE NEDICI
Consilier la Curtea de Casație.

Partea oficială.

AVIS

Consiliul de Administrație al Societății pentru Ocrotirea vânatului din Transilvania hotărând în mod provizoriu, până la ședința Adunării Generale, fuziunea cu Uniunea Generală a Vânătorilor, a însărcinat pe d-l Dr. G. Nedici, Consilier la Curtea de Casație, să îndeplinească aceste forme.

Fuziunea fiind de fapt ca și stabilită, întru cât și Consiliul de Administrație al Uniunii Generale a Vânătorilor a primit cu multă bucurie propunerea, ambele societăți având aproape acelaș scop, Revista Vânătorilor apare în număr festiv și sub direcțiunea d-lui M. D. Scraba, Secretarul General al Uniunii, și ajutat de d-l Căpitan C. Marinoiu din Artilerie.

U. G. a V.

CALENDARUL VÂNĂTORULUI

(FEBRUARIE — MARTIE — APRILIE)

Nu se pot vâna:

— Epurii, Potârnichele, Prepețițele, Cârsteii, Porumbeii, Turturelele, Cocosarii (Sturzii), Fazanii, Găinile de alună (Eruncii), Găinile de munte, Dropile și Spureacii (partea femeiască), Cerbii, Căprioarele, Tapii și Caprele negre.

Se pot vâna:

— Lebedele, Gâștele, Rațele, până la 14 Martie.
— Becafele, Ciovlicii, Nagății, Cocorii și orice alt vânat de baltă, până la 14 Aprilie.
— Sitarii, până la 26 Martie.
— Cocosii de munte, dela 15 Aprilie — 14 Mai.
— Dropii și Spurcaci (Cocoșii), dela 1 — 30 Aprilie.
— Animalele stricătoare și păsările răpitoare se vânează tot timpul anului.
— Braconierii n'au calendar!

R. V.

Baza morală a vânatului;
vânatul și vânatul corect

A vâna, a trage poate orice om sănătos, al cărui simț vizual este bine dezvoltat. A vâna însă cu sistem și a face din vânat un cult, nu poate de cât numai acela care pe lângă o capacitate mai mare, are și un suflet mai nobil.

Pentru vânătoarea sistematică, ca și pentru cultivarea acestui sport nu ajunge numai să știi să tragi, ci trebuie să iubești mult natura și animalele. Trebuie să dispui de simț și putere de observare și în acelaș timp să ai și priceperea necesară, care împreună cu experiențele făcute și cu observațiunile câștigate să poată fi folosită atât în interesul vânatului cât și pentru binele sălbătăciunii.

Cu această constatare mi-am început opul meu: „Cultivarea Vânatului“ și într'însul am arătat că este o mare deosebire între vânat și vânatul luat într'un înțeles mai nobil; că există deosebire între diferiții vânători.

Ca să pot arăta marea deosebire ce există între vânători; voi arăta mai întâiu ce anume taină ne 'ndeamnă să vânam.

Nu prada, după cum afirmă unii, nici dorul de-a

petrece în natură sau capriciul de a ne putea cunoaște puterea noastră de ochire, nici motivele de sănătate, precum nici bucuria pe care o simțim în urma succesului de-a ademeni vânatul, ci satisfacerea îndemnului nostru lăuntric de-a nimici, este acel motor ascuns, care în primul rând ne face să luăm pușca. Apoi acest îndemn este și mai mult sporit prin dorul de a cercetă ca și prin curiozitatea, pe care ni-o stârnesc secretele naturei.

Prada, natura, etc. sunt secundare și care într'adevăr dacă sporesc și ele întru câtva dorul și plăcerea de a vâna, nu sunt adevăratele motive, care ne îndeamnă la vânat. Prada nu se poate considera ca îndemn la vânat, chiar și din acele motive că participând ca invita la vre-o vânătoare, în cele mai multe cazuri renunțăm la pradă; iar îndemânarea noastră de a vâna o putem cunoaște chiar dacă am trage asupra altor obiecte. In ce privește farmecul naturei îl putem gustă și fără vânătoare.

Dorința de a nimici se arată încă din anii copilăriei. Copilul își nimicește cu ușurință jucăriile, cari i-au procurat cele mai mari bucurii. I-au plăcut, de sigur, jucăriile, dar plăcerea cea mai mare a simțit-o atunci, când le-a distrus. Iar dacă se întâmplă ca jucăria să mai aibă și ceva, care o face să sune, atunci se trezește într'însul acea neînfrântă curiozitate, care îl îndeamnă să afle secretul sunetului și în acest scop el nimicește jucăria, care 'i procurase atâtea plăceri.

E prin urmare incontestabil că darul de a nimici ajutat și de spiritul de iscodire al omului ne îndeamnă la vânat.

De ce oare vânătorul nu se mulțumește numai cu aceia, că are ocazie să vadă diferite animale frumoase, că are ocazie se aspire aerul plăcut de toamnă, ori să-și scalde privirile în colorile mângâietoare ale pădurei?

De ce să împuște numai de cât animalul, care are tot atâta drept la viață ca și noi? De ce să omoare o creațiune și să nimicască fizicul cel mai perfect, pe care eventual nici nu-l ea în posesiunea sa.

La toate aceste întrebări n'avem de cât un singur răspuns: satisfacerea îndemnului de a nimici.

Privit sub acest aspect, cei neînțelegători califică vânatul ca ceva imoral, ca un asasinat ordinar, sau ca o simplă pasiune omenească.

Și trebuie să recunoaștem că vânătoarea făcută de vânătorul care este numai trăgător, fără să fie și ocrotitor, nu este altceva de cât o împușcare neprecugetată în orice chip a vânatului.

Rolul trăgătorului la întâmplare nu trece peste aceste limite.

În comparație cu aceștia să vedem care este adevărațul vânător, vânătorul corect.

Vânător adevărat, corect, este numai acela care împușcă vânatul în mod corect și vânează în general după toate regulile vânatului.

Adevărat vânător este numai acela care pe lângă exercitarea în mod corect a vânătoarei, cruță și se îngrijește de vânat și ca atare cultivă acest sport.

Prin urmare, vânătorul corect este acela care vânează în mod corect și dacă se întâmplă să fie și proprietarul sau arendașul dreptului de vânat, cultivă totodată și vânatul.

Faptele adevăratului vânător — vânatul corect și cultul vânatului — le cuprindem sub denumirea de „vânătoare corectă și adevărată“.

Să facem acum o paralelă între vânătoarea corectă și cea a trăgătorului la întâmplare.

Nu numai vânătoarea adevărată ci în genere, ea reprezintă o putere asupra naturii și a creațiunilor ei. Vânătorul deci este stăpân peste viața animalelor, dar în același timp este și un stăpân responsabil de supușii săi, de oarece de el depinde dezvoltarea și buna lor stare.

Așa dar vânătorul exercită drepturi de stăpân, dar are în același timp și datoriile sale. Trăgătorul la întâmplare nu cunoaște, nu îndeplinește datoriile de stăpân, iar drepturile le exercită în mod necorect din punct de vedere moral.

Vânătorul adevărat are, în exercitarea drepturilor, totdeauna în vedere interesele supușilor săi, care sunt în același timp și interesele lui și în acest caz el trebuie să vâneze numai în mod corect; iar datoriile sale, care se referă la buna stare a animalelor, la îngrijirea și cultul vânatului; și-le îndeplinește cu cea mai mare conștiințiositate.

Și vânătorul adevărat își exercită drepturile sale fiindcă și el e doritor de pradă de aceea cultivă vânatul, ca să poată vâna. Însă vânătoarea practică de el servește totdeauna însăși intereselor cultivării vânatului.

Pe când trăgătorul la întâmplare împușcă, în timpul permis de lege orice animal care i-ar eși în cale (braconierul nu respectă nici dispozițiunile legii), vânătorul corect ține socoteală în practicarea vânătoarei nu numai de dispozițiunile legii, dar e călăuzit și de bun simț, de o nobilă gândire precum și de propriile sale interese. El împușcă în primul rând numai pe acele animale, pe care are datoria să le împuște și vânează numai atâtea animale, în cât să nu scadă prea mult vânatul. Prin urmare vânează călăuzit de anumite principii.

Și dacă adevăratul vânător simte o plăcere în exercitarea drepturilor sale, tot cu aceeași plăcere își îndeplinește și datoriile sale de stăpân, știind

și înțelegând că buna stare și dezvoltare a vânatului depinde în mare măsură de activitatea, știința și simțul lui de jertfă.

E prin urmare destul de clar că împlinirea obligațiilor sale reclamă, știință, osteneală, diligență, circumspecțiune, simț de jertfă și activitate continuă și dovedește în același timp că vânătoarea corectă este o muncă serioasă.

Prin studiu, prin înnobilarea simțului, devine trăgătorul la întâmplare vânător bun, iar mai târziu vânător corect. Orice vânător la început oricât simț ar avea pentru vânat — împușcă orice animal, pentru că predomină într'însul îndemnul de nimicire; cultivator și ocrotitor al vânatului, devine abia mai târziu. Din această cauză nu e permis să fim ușuratici în judecata noastră față de acel vânător, cu care am vânat înainte vreme, când era numai „trăgător la întâmplare“ deoarece în decursul timpului a putut învăța și a prins gustul vânatului, care i-a înnobilit simțirea, devenind astfel vânător adevărat.

Persistând unii în convingerea că vânatul ar fi ceva imoral, sunt nevoiți să afirm că vânătoarea adevărată este din punct de vedere moral, nu numai îndreptățită dar ea are un scop nobil și moralizator.

Faptul că vânătorul omoară un animal, că nimicește o viață, nu ne îndreptățește a spune că vânătoarea ar fi ceva imoral, pentru că, potrivit legii naturii, — pentru cari noi nu suntem responsabili — omul se hrănește cu plante și cu animale.

Ordinea naturii și instinctul puternic al conservării de sine nu numai că ne îndreptățește, dar chiar ne obligă să omorâm animale.

Privit din acest punct de vedere, vânatul nu este altceva decât o formă legală a luptei pentru existență. Și dacă mai ținem seamă și de faptul că adevăratul vânător la uciderea animalului caută ca aceasta să se întâmple cu cât mai puține suferințe, atunci trebuie să recunoaștem că vânatul adevărat e ceva moral.

Celelalte fapte ale adevăratului vânător sunt de-a dreptul înnălțătoare.

Pe lângă toate acestea, vânătorul adevărat își află plăcerea nu numai în prinderea vânatului, ci se delectează în fermecul naturii, studiind tainele ei, pentru a le folosi apoi în interesul ocrotirii și cultivării vânatului. Observă modul de trai și diținele animalelor și folosește experiențele și observațiunile sale, spre binele animalelor. Și ca orice atingere nemijlocită cu natura, așa și vânătoarea adevărată are asupra omului o influență binefăcătoare și înnălțătoare.

Dr. GEORGE NEDICI
Consilier la Curtea de
casație și justiție

Ceva despre vânătoare

Uniunea Generală a vânătorilor a înțeles să-și ia asupra-și grija avuției naționale ce constituie vânatul; iar organul său Revista, face legătura cu tot ce e vânător. E de datoria tuturilor celor ce se interesează de vânat, sau sunt vânători, să se grupeze în jurul Uniunii, dând sprijinul lor intelectual și material, unei reviste, care le va fi numai de folos.

A fi vânător nu însemnează a ști numai să tragi cu pușca. Căutarea, cunoașterea amănunțită, și ocrotirea acestui vânat, numai ele dau cu adevărat titlul de vânător.

Francezii, englezii și germanii — au o literatură întreagă asupra vânatului. Noi avem cu mult mai puțin, abia câteva broșuri, care povestesc câteva vânători, sau dau rețete pentru căutatul și gătitul vânatului. Aproape nici una nu vorbește de conservarea lui, de obiceiuri și de viața lui.

Din acest motiv, venirea Uniunii și a revistei e cum nu se poate mai oportună; cunoașterea și conservarea vânatului, acestea trebuiesc cunoscute de toți, altfel rețetele de bucătărie vor servi tot mai rar pușcașilor.

Cu drept cuvânt se spune că vânătorul român nu citește nimic, *el știe tot*. Să te păzească D-zeu să dai un sfat brânzoiului, că-ți aprinzi pae în cap. Și totul merge în baza tradiției — așa făcea moșu-meu — nici el n'a citit nimic. Să te ferești însă să adaugi că nici moșu n'a știut nimic — că iar e bucluc.

Adevărata știință a vânătorului este cunoașterea vânatului, și cine n'o posedă, poate fi orice, numai vânător nu.

Cu preceptele că nici bunicul n'a citit, am ajuns la ceea ce scrie Cornescu în Manualul său: Cerbul nu se mai găsește la noi decât la munte și chiar acolo foarte rar..., căprioara la fel etc.

Și cuvintele aceste ne lasă totuși atât de reci Oare pitoreștile portrete ale pădurii, când regele său își chiamă adversarul la luptă, cu căprioara la umbra fagului adulmecând zarea, să fie numai ale trecutului?

E timpul să ne îngrijim vânatul, altfel vom ajunge a nu găsi un iepure pe 10 poști.

Vizitiului și tot în cerem să-și îngrijască caii, nu numai să-i mănă. Nu e drept și timp ca să ne cerem și nouă acelaș lucru?

A. ANDREI

Armă, Cartuș, Vânător

I.

Mă gândesc la cei mulți, care se întreabă ca amicul dela Craiova cu ce alice să bată la la prepelițe sau ce marcă să aibe pușca, Câți nu ne-am întrebat la fel într'o vreme, și câți din vânătorii de azi știu să-și aleagă o armă bună, să încarce bine un cartuș.

Pentru dâșii am adunat, în câteva pagini, tot ce am găsit util să se cunoască; în îndoitul scop de a-i feri de deziluzii și de accidente.

E un studiu ușor de balistică popularizată și aplicabilă numai armii de vânat; o popularizare a cunoștințelor tehnice strict necesare vânătorului. Cei ce vor avea de spus altceva mai bun, le rămân recunoscător, satisfacția mea constă în deschiderea discuției.

Încep cu armele, voi continua cu cartușele ca să închei cu câteva considerații de tehnică vânătorească.

Las la o parte „întru Domnul adormitele Lefocheux-uri”, ca și moștenirile bunicului Sâneța-străbunicul Hamerlessului de azi, a vânat în vremea ei. Azi alte eforturi cerem armei, căci și vânatul și-a schimbat obiceiurile.

Vorbesc de arma centrală — dela prepeliță la lup — cele de munte venind mai la urmă.

O bună armă de vânat trebuie să ne dea următoarele lucruri.

- 1) Bătaia cât mai mare.
- 2) Mortalitate — citită prin puterea de izbire și de penetrație.
- 3) Precizie și grupare.
- 4) Greutate cât mai mică, o bună cumpănire adecă — arma să se pună bine în mână și să nu obosească.

Le vom considera pe fiecare în parte, repet e vorba de considerații tehnice popularizate, rămânând a prelucra părțile ce merită o atenție deosebită.

În cea mai mare parte, condițiunile de mai sus, sunt soluționate de țevi. Calitatea oțelului și îngrijirea cu care e lucrat (în special alesajul (găurirea) asigură o bătaie bună și o regularitate a snopului, adăugând în acelaș timp o calitate în plus — siguranța vânătorului, contra eclaturilor țevii. Această siguranță se completează prin zăvoarele de închidere și piedici de siguranță, în altă ordine de considerații.

1) Bătaia mare e influențată direct de încărcătură, adecă de puterea de expansiune a gazelor desvoltate de arderea pulberii; de lungimea țevilor, și infine de proporția dintre alice și pulbere.

Cu cât încărcătura e mai mare, presiunea e mai mare deci bătaia e mai lungă. Lungimea țevii sporește lucrul util al pulberii, lungind bătaia.

Aceste proporții se limitează însă de alte legi:

a) Presiunea să nu întrecă limita de elasticitate a oțelului și să-l spargă.

b) Țeava să nu producă rezistențe pasive mai mari ca puterea pulberii, și să nu îngreuneze prea mult arma.

Rezistență pasivă, adecă să nu opună plumbului

¹⁾ La Tir. — Sports Bibl.
La chasse à Tir. Bibl. Larousse.
Souvenirs de la Hutte,
Mes chasses en Afrique. Th. Roosevelt.
Balistici. Negoescu Liteanu.
Probabilități — Burileanu.

rezistență la eșire, mai mult decât apasă pulberea aproximativ vorbind.¹⁾

Bătaia mare e influențată de mărimea alicelor. Alicele mai mari sau mai grele se duc mai departe. Să nu se uite că e vorba de armă de vânat, nu de tun. Bătaia eficace este între 40—60 pași. De aci încolo vorbește praful fără fum, glonțul și mai ales norocul; e zona loviturilor fericite.

2) *Mortalitatea* sau puterea de ucidere e determinată de *puterea de isbire* a alicelor și de *penetrația lor*.

Cu cât un alic isbește mai tare, cu atât produce moartea mai iute; cu cât pătrunde mai mult cu atât dă răni mai grave.

Amândouă depind de iuțeala rămasă alicelor, deci de iuțeala cu care au plecat, adică puterea cu care au fost asvârlite de pulbere. Greutatea alicelor influențează și ea, însă mai puțin față de viteză. Formula după care se constată isbirea e cunoscută $\frac{M \cdot V^2}{2}$. M = masa.

Practic această calitate se încearcă trăgând într-o carte închisă. E suficient să știm că penetrația necesară uciderii unui iepure este egală cu penetrația a 18—20 pagini; pentru prepeliță 8—10 pagini; pentru porumbel 30—35 pagini.

Puterea de isbire se vede după orificiile regulate rămase. Datele de mai sus. sunt pentru aceiaș încărcătură, cu aceiaș proporție între pulbere și alic.

3. *Precizia și gruparea* sunt condiționate de construcția țevii. Regularitatea pereților și alesajul îngrijit asigură precizia și gruparea regulată. Calitatea și rotundimea altcelor contribuie iarăși foarte mult. (A se vedea la cartușe).

O bună arma (țeava cilindrică) trebuie să dea la 36 metri, circa 130 alice într'un cerc de 70 cm. diametru. (Alice No. 12) snop regulat.

Pentru a se restrânge acest snop s'a aplicat o strâmtoare a țevii către gură cu câteva zecimi de milimetru, astfel că țeava avea forma ușor tronconică.

Pe la 1880 se aplică choke-bored-ul, un inel lat de 2-3 cm., la gura țevii, și strâmt cu 3-6 zecimi de milimetru față de partea dinnapoi. Acțiunea chokului este de a sfrânge cam cu 50 la sută deschiderea snopului. Adecă dacă o țeavă cilindrică pune cam 60 de alice într'un cerc la o distanță dată, o țeavă choke ar pune cam 90 în acelaș cerc; — sau dacă o țeavă normală pune 30 de alice într'un cerc la 35-30 metri, acelaș număr de alice va fi pus de un choke la 35-40 metri.

Chokul are și avantaje — dar are și desavantaje pentru vânători. Chestiunea aceasta merită un articol special, ce va apărea în alt număr. E destul a spune că pentru începători e de preferat ambele țevi cilindrice, sau cel mult o țeavă semi-choke. Chokul în special e rezervat distanțelor mari, și vânătorilor ce es din comun. Celor ce nu-s calmi, sau trag mediocru le face mult sânge rău, căci mai tot vânatul apropiat scapă.

4. *Greutatea și cumpănirea* armei sunt în funcție de calibr și de lungimea țevilor.

Greutatea medie trebuie să fie cam 2.500-3.200, altfel arma e prea obositoare, sau cu recul prea puternic. — Intră și puterea vânătorului. — O bună cumpănire se constată punând arma pe deget, sub Cuiul

Basculei, să stea orizontală. Cum se obține acest lucru, e socoteala armurierului.

Trec acum la alte considerații cu caracter general.

a) *Zăvoarele armei*, chestiune de siguranța vânătorului, — sunt obișnuite 3 modele, chee între cooșe, pârghie sub uluc și pârghie sub platină. Nu e nici o preferință, din moment ce închide bine; ar fi de dorit un minimum de 2 zăvoare pentru pulberea neagră, 3-4 pentru pulberea fără fum. De obicei se pun 2 la dinții basculei, și 1 sau 2 în prelungirea șinei dintre țevi, cu zăvor laterar.

b) *Patul armei* merită toată atenția ca: lungime, înclinare în planul vertical (pantă), înclinare în planul orizontal (avantaj) față de țevi. Cum în țară n'avem fabrică de arme, pentru a comanda, suntem nevoiți să alegem ceiașe găsim adus. O alegere bună a lungimii patului asigură poziția vânătorului. În general convine pat lung pentru cel înalți, pat scurt pentru cei scunzi. O înclinare (pantă) bine ajustată trebuie să permită un «epaulement» corect punând dela început țevile cu cătarea la înălțimea ochiului; un bun avantaj trebuie să pună țevile direct pe semn, nici la dreapta nici la stânga. Toate acestea se măsoară și se pot construi și la noi paturi bune de armă, convenabil ajustate.

c) *Calibrul armei?* Până mai ieri era la modă 16, acum e 12. Și unul și altul sunt convenabile vânătorului dela noi, controversele sunt mai mult speculațiune. Se pare totuși că 12 e mai bun pentru baltă și se pretează și la munte mai bine prin focul său mare. Calibrul 20 cred că e bun — dar numai pentru prepelițe, sau începutul sezonului; pe urmă e prea slab.

d) *Sină dreaptă, șiină curbă*, speculațiune, cum te obișnuiești, ba te mai și schimbă câte odată.

e) *Hamerless sau cu cocoșe?* E incontestabil că Hamerlessul e pușca de mâine; azi e suficient de înfruntată. Nu văd însă de ce ar fi scoasă din uz arma cu cocoșe. Pare a se pretă mai des la accidente. Cu preturile de azi, nu e condiție sine qua non. Și — vânătorește vorbind — unul scapă iepurii că a uitat piedica pusă; celalt că n'a ridicat cocoșul. Avantaj — de este — al Hamerlessului e cheia de siguranță. Vorbesc pentru cei modești, cei cu bani mulți nu judecă la fel. și vor găsi 1001 avantaje Hamerlessului — din care unul e eleganța sa.

Orilingul meu e cu cocoșe, și nu am rănit pe nimeni până acum, — oleacă de prudență — pușca e Hamerless — și totuși am trimes atâția iepuri la primărie...

f) *Ejector automat?* După pungă; la noi unde nu sunt parcuri de vânat, e mai mult un obiect de veșnică reparație.

De ar fi ceva de căutat, ar fi armele pentru pulberea fără fum; avantajul lor e din cauza pulberii, nu alt ceva.

g) *Ar mai fi armele automate.* Cunosc Brownigul și Winchesterul. Da și Nu. Arma vânătorului e cea cu două țevi. Ai două focuri cari pleacă independent unul de altul. Și de ai scăpat vânatul din două focuri prea rar îl vei prinde cu al 3-4-5. Cred că sunt încă prea complicate. Și în speță vorbind — dacă umplu paginile revistei acum o datoresc unei rugini cu două țevi, în mâna unui copil de 12 ani.

Eram la munte prin 913 și la primul foc cu chebrotine mici s'a infundat Browningul — Ursul la 6 pași.

Intelegeți osanalele ce am cântat vărului meu Z. care îmi dase Browningul său în locul Greenerului meu cinstit.

(Urmează)

Căpitan BURĂ

¹⁾ Chestiunea lungimii țevilor nu este hotărâtă încă. Contravenele sunt multe, mai ales dela apariția choke-ului. Pentru a păstra o judicioasă cumpănire a armei, pentru a se putea anihila toate trepidațiile ce se produc în momentul arderii, și pentru a se putea avea o linie de miră (4 ochire) suficientă, se pare că ar fi necesar o medie de 72 cm. pentru cal. 12, 70 p. cal. 16. 63 p. cal. 20.

Pentru cei cu mai multe arme, s'ar recomanda vre-o 4 cm. mai mult pentru bătaii lungi (iepuri iarna, porumbel etc.) sau 4 mai puțin pentru prepelițe vara, până prin Septembrie.

CONTRIBUȚIUNI LA MODIFICAREA LEGEI POLITIEI VÂNĂTULUI

PROECT DE LEGE (urmărire)

de AL. SUTZU, judecător.

Art. 12. — Primarul sau Prefectul de Poliție, când va refuza eliberarea unui permis cerut, după prezenta lege, este obligat a motivă prin rezoluție scrisă chiar, pe cerere, de ce anume refuză eliberarea permisului. Această rezoluție scrisă, trebuie făcută cel mai târziu până în 15 zile, dela data primirii cererii; cu obligația a elibera copie întocmai, pe hârtie simplă, de pe rezoluție, părții interesate, certificată de Prefect sau de Primar.

Art. 13. — Contra rezoluției de respingere a cererii pentru permis, partea poate face contestație la Judecătorul ocolului de care ține autoritatea ce a refuzat eliberarea permisului.

Art. 14. — Contestația se face până în termen de 30 zile dela pronunțarea respingerii cererii de eliberarea de permis, — ea poate fi judecată în Camera de consiliu, fără citarea vre-unei părți sau autoritate, ci numai prin afișarea termenului la judecătoria, iar Judecătorul, după investigațiunile ce va crede necesare a le face, va admite sau respinge, definitiv contestațiunea. Partea se poate prezenta spre a aduce dovezile pe cari își bazează dreptul de a obține permis.

a) Admiterea contestațiunii atrage obligația către autoritatea care a refuzat permisul, ordinul de a-l elibera.

b) În acest caz Primarul comunei sau Polițaiul, este obligat a face mențiuni despre hotărârea Judecătorului, pe marginea registrului special de Permise.

Art. 15. — Cel interesat este de asemenea în drept a face contestație, în felul arătat la art. 14, — dacă peste termenul de 15 zile nu a obținut nici un fel de rezolvire, asupra cererii sale; aceasta echivalând cu un refuz de a elibera permisul.

a) În acest caz funcționarul care trebuie să pue rezoluția va fi pedepsit, de Judecătorul de Ocol de care ține, cu amendă, de la 100 până la 10.000 lei, în folosul Statului.

b) Judecătorul de Ocol este dator de îndată a formă dosar separat, care va conține și Procesul-Verbal special ce va fi dresat, de constatarea făcută de D-sa în localul Primăriei sau a Poliției, despre infracțiunea de mai sus.

c) Refuzul de a i se prezenta Judecătorului, la cerere, registrele și dosarul de petițiuni de permisuri, va fi pedepsit întocmai ca la punctul a de sub prezentul articol.

Art. 16. — Dreptul de vânătoare nu aparține arendașului unui fond dacă nu i s'a acordat în scris.

N. B. — Din eroare la No. 7 s'au strecurat următoarele erori și care trebuiau publicate la art. 9:

„Nu se pot de asemenea libera permisuri de vânătoare „neștiutorilor de carte de la orașe, de cât numai dacă meseria „lor este vânătoarea, și trăesc din vânzarea vânatului“.

Asemenea se rectifică în art. 9, cuvântul de: *primitivă* la rîndul al 4-lea, și să se scrie: *principală*.

N. R.

CAPITOLUL II

Prohibițiuni

Art. 17. — Este interzis... a ridică sau a strică, a pune în vânzare etc. (se menține continuarea art. 9 din actuala lege).

Art. 18. — Este interzis în orice timp... a întrebuița rețele etc. (de aci se menține art. 10 al legii în vigoare).

Aliniatul fiscal se modifică:

Este interzis, a transporta sau a deține sub orice formă, uneltele arătate mai sus.

Art. 19. — Este cu desăvârșire interzis a vinde sau a pune în vânzare sub orice formă (*preparat sau nu*) prin birturi, localuri publice, băcănii etc. a vânatului, în epoca când nu este permis vânătoarea aceluși vânat:

a) Patronii localurilor, unde se va găsi astfel de vânat sunt direct pasibili de pedeapsă;

b) Vânatul va fi confiscat, și vândut prin licitație de îndată;

c) Suma rezultată se va consemna la Perceptor pe seama Comunei, unde s'a făcut constatarea. Agentul va fi obligat a încheia Proces-Verbal pe care-l va înainta de îndată judecătorului de ocol, al locului unde s'a făcut constatarea infracțiunii... În acest Proces-Verbal, se va mai arăta, după

declarația infractorului, proprietatea, numele proprietarului și Comuna unde a vânat, dacă este posibil. Asemenea se va da o chitanță, infractorului, de felul vânatului confiscat, numărul pieselor, prețul rezultat din vânzare, cum și numele cumpărătorului. Se va țace mențiune în Proces-Verbal despre eliberarea acestei chitanțe sau neeliberarea ei. Omiterea vre-unei din formalitățile arătate, mai sus atrage nulitatea Procesului-Verbal.

Art. 20. — Se va urmă întocmai cum s'a arătat la art. 19, cu orice vânător, care va fi găsit cu vânat care nu este permis a fi impușcat, agenții forței publice fiind în drept a face percheziții, în geanta sau în buzunarele vânătorului, fără autorizație specială.

a) Judecătorul va cită, când este arătat, și pe proprietarul

fondului unde s'a vânat, spre a figură ca parte civilă în instanță.

Art. 21. — Vânătoarea cu ogarii este cu totul oprită. Ori cine poate impușcă ogarii când umblă liberi pe câmp.

Art. 22. — Vânătoarea cu copoi la iepure pe zăpadă este oprită.

a) Asemenea este interzis a se lăsa primăvara copoi să umble liberi pe câmp, până când nu se deschide vânarea speciei de vânat pentru care copoi sunt învățați sau destinați.

Art. 23. — Prinderea sau impușcarea dropiilor pe polei, este cu totul oprită.

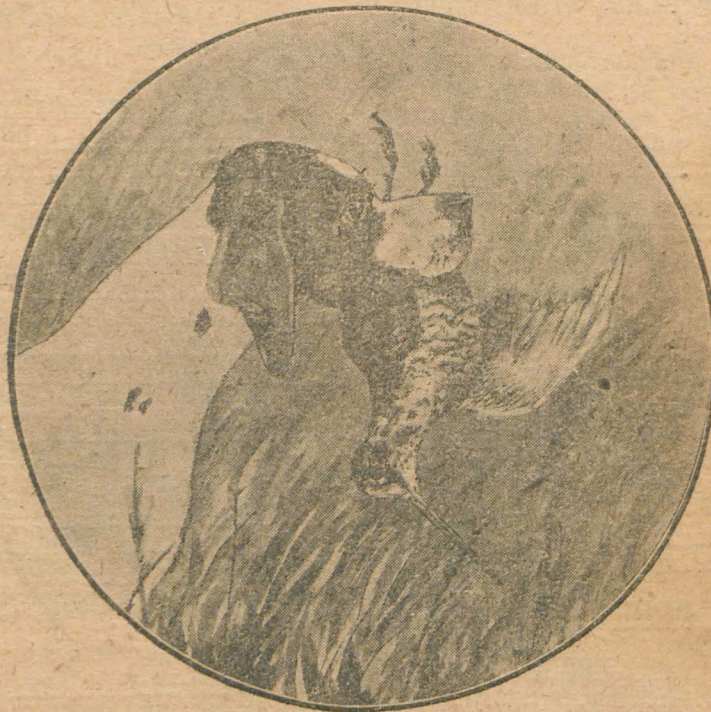
Art. 24. — Nu este permis a lăsa câinii să vâneze pe proprietatea altuia, — proprietarul acestui fond este în drept a impușca vânatul gonit de câini.

a) Proprietarul câinilor este apărat de pedeapsă dacă dovedește că vânatul a fost stârnit de pe proprietatea unde aveă dreptul a vâna.

Art. 25. — Infractorii la prezenta lege, pot fi dezarmați, când vor umbla mascați sau mai mulți, adică în bandă noaptea, și nu-și vor putea stabili identitatea.

Art. 26. — Fiecare vânător, când merge la vânătoare, este obligat a purta pe pălărie, No. de pe permisul său de vânătoare;

Acest No. va fi tăiat pe o placă de tablă albă, subțire cu dimensiunile 8/4 cm.

a) La Ministerul de Interne se va ține un registru în care se va trece numărul total de bilete de vânatoare tipărite cum și numerele distribuite la fiecare Prefectură de județ, astfel să se poată ușor găsi numele infractorului.

Art. 27 — În caz de infracțiune, dacă vânătorul nu are asupra sa permis, agentul încheind Proces-Verbal, pe lângă arătarea No. dacă nu cunoaște pe delinvent, va face pe cât de amănunțit posibil descrierea persoanei.

Asemenea va proceda or-ce particular care va reclama în Justiție pe or-ce infractor la prezenta lege.

CAPITOLUL III

Despre câinii de vânatoare

Art. 28. — Or-ce câine de vânatoare va plăti o taxă către comună. Fac parte din această categorie: ogarii, copoii, pre-pelicarii, basseșii, focșii.

a) Proprietarii ogarilor vor plăti, pentru fiecare ogar, de un an împlinit o taxă de 300 Lei anual, pentru fiecare copoi de 7 luni câte 50 Lei; asemenea se va plăti taxa de câte 10 Lei pentru or ce alt câine de vânatoare de 7 luni împlinite.

b) Aceste taxe se vor plăti anual la 1 Februarie, în folosul Comunei.

c) Proprietarii câinilor sunt obligați a-i declara la Primărie, la 3 luni după ce s'au născut; altfel sunt pasibili de pedeapsă.

d) Această declarație va conține rasa câinelui, data pe cât posibil al nașterii, semnalmentele, sexul, etc., va putea fi făcută verbal și Primarul sau Notarul sunt obligați a-le trece într'un registru special, eliberând declarantului dovadă.

Art. 29. — Se înființează în fiecare comună un comitet compus din 3 persoane notabile, numite de Prefectul județului, cari cu majoritate de voturi se vor pronunța dacă câinii din aceea circumscripție, sunt sau nu de vânatoare; aceasta bine înțeles când proprietarul câinilor, nu a făcut cuvenita declarațiune conform art. 28.

a) Deciziunea acestui comitet, se trece într'un registru, fără nici o motivare, registrul se ține la Primărie și de la această dată proprietarul câinelui trebuie să se conforme obligațiilor legale.

b) Primarul va cere imediat printr'o adresă Judecătorului de Ocol, pedepsirea infractorului care nu și-a declarat câinele său la timp.

Art. 30. — Prin câine de vânatoare se înțelege orice câine cu care se servește vânătorul în exercițiul vânării; indiferent dacă este corciu adică nu de rasă curată, este destul că a moștenit calități eari îl fac apt pentru vânatoare, și este întrebuițat în acest scop.

a) Denunțarea unei persoane care posedă câine de vânatoare, se poate face de oricine, și către comitetul (de vânatoare) sau chiar către oricare altă autoritate, care este datoră a trimite denunțul imediat acestui comitet.

b) Denunțul se poate face și anonim.

Art. 31. — Funcționarii de Poliție, administrativi sau judecătorești, cari vor fi primit astfel de denunțuri și nu le vor trimite până în 15 zile locului în drept, se vor pedepsi.

Art. 32. — La 1 Ianuarie până la 15, oricare din membrii comitetului, este dator să încheie un Proces-Verbal, în care se va arăta pe scurt, numărul cauzelor asupra cărora a avut a se pronunța în anul expirat, și-l va semna. Procesul Verbal

se va păstra în dosarul special la Primărie sau la Poliție.

Art. 33. — Ne efectuarea acestei formalități atrage pedepsirea întregului comitet.

Art. 34. — Registrul arătat sub art. 29 se păstrează de Primar, care este răspunzător, va fi numerotat și perforat de unul din membrii Comitetului.

a) Pierderea unor file din registru, sau totală a registrului, sau murdărirea filelor astfel ca să nu fie posibil a se descifra ușor caracterele, sau să facă filele rămase de neîntrebuințat, se pedepsește cu amendă de la 500 până la 5000 Lei.

PARERILE BRÂNZOILOR

Din moment ce se vorbește de vânatoare, fie ca chiar lege, de ce brânzoi să tacă? Mă fac interpretul lor.

O lege bună trebuie să satisfacă trei cerințe.

1. Să asigure Statului un câștig cât mai intens din acest avut;

2. Să ocrotească vânatul după principiile moderne;

3. Să asigure un control riguros al aplicării legii.

În cadrul fixat, credem că prețul unui permis de vânat, să nu fie prea urcat — maximum 40 de lei. Legiuitorul să nu considere acest sport, această patimă drept lux. Dacă Statul n'a câștigat suficient până azi, cauza nu e ieftinătatea prea mare a permisului — din contră 15 lei — pentru timp normal, era enorm de mult pentru cei modești — adică majoritatea vânătorilor.

Optzeci la sută din vânători sunt de la țară — și ei vânează cel mai mult vânat — nu cred că din această 4 să fi avut permis.

Țăranul împușcă la pază — un foc noaptea — cine îl va prinde?

Vânătoria cu ogarii trebuie urmărită fără cruțare. Ori se va vâna cu ogari, cât timp vor exista ogari. Art. 14 din lege ar trebui modificat în sensul că ogarii să fie supuși la taxe

mari 3-400 lei anual, cei nedeclarați îndoitul taxei. Vânătoria pedepsită cu 500-2000 lei. Ogarii singuri pe câmp să fie împușcați.

Pentru aplicarea legii credem de folos cât mai puțini salariați. În schimb pe lângă, jandarmi, polițiști, primari, etc., toți purtătorii de permise de vânat să fie de drept și paznici ai vânatului, îndreptățiți să urmărească să instruiască și să susțină procesele în fața instanțelor judecătorești.

Toți membrii unei societăți să coactoleze în raza societății, carnetele lor să fie vizate de prefectură ca paznici ai județului. Deasemenea purtătorii de permise în raza comunitii indicați fiind numai prin Uniune ca paznici.

Toți membrii activi ai U. G. V. să fie de drept paznici publici pe întreaga țară; să se completeze necesarul din membrii aderenți. Carnetele de membru să fie vizate de Ministru ca semn de recunoaștere și obligațiune autorităților să le dea concursul cerut.

Îmi permit deci a propune ca toți vânătorii să ne controlăm reciproc și să ne cruțăm vânatul de branconieri, completând controlul autorităților.

Pentru stimularea întregului resort, art. 36 din lege

să fie modificat în sensul ca $\frac{1}{3}$ din amendă să fie incasabilă de instruitor în baza hotărârii judecătorești direct dela Stat, la prima percepție. Stutul să urmărească singur pe delicvent. Nu așa cum e azi incasabilă la Sf. Așteaptă.

În materie de amenzi din contra, cred că trebuie să fie cât mai drastice. După un permis ieftin, o amendă sănătoasă, taie pofa de braconaj sau nerespectare a legii.

Adecă, lipsa permisului să fie amendată cu de 5—10 ori valoarea lui pentru țaran, de 10—20 de ori pentru vânătorul de meserie dela oraș. Recidiva să se socotească pe 5 ani, nu pe 2 ca acum.

Vânatul proibit să fie pedepsit cu cel puțin de 10 ori valoarea lui pe piața apropiată, dacă vânătorul e dela țară și de 20 de ori pentru cel de meserie de la oraș.

Și atunci un jandarm, va prefera să dea în judecată pe un braconier știind că va avea un avans de 150-200 lei la modesta-i soldă, decât să primească un iepure împușcat, pe care nu ia decât 50-60 lei maximum sau îl mănâncă într-o zi.

Și în fine, nici vânătoarea fiarelor să nu fie permisă decât după normele vânatului *cu permis*.

Acestea pentru lege. Acum pentru *noi vânătorii*; oare societățile n'ar putea să cumpere câte-va permise anuale pentru cei nevoiași — după puterile lor — 2-3 permise ca să-i pună în lege? Vre-un premiu pentru cei cu procese mai multe instruite? (Allo! Uniunea? Aveți ceva de zis?).

Președintele Societății Brânzoilor din România
(ss) C. Porcăreanu
p. c. Căpitan BURĂ.

* * *

Vânătoarea cu bătaiași să fie impusă prin viitoarea lege la o taxă, fie personală, fie ca societatea sau persoana care o organizează să verse administrației financiare o sumă de 30—40 lei minimum de fiecare persoană.

Vânătorile întreprinse pentru capturarea sau distrugerea animalelor stricătoare să fie scutite de această taxă, dar controlate ca rezultat.

UN BĂTRÂN VÂNĂTOR

* * *

În Franța s'a stabilit la 22 Martie 1850 că valabilitatea permisului începe dela data când prefectul a iscălit permisul; iar nu dela data când s'a achitat taxa la administrația financiară.

S.

* * *

Lipsa pulberii din ultimii ani a permis vânatului să se înmulțească mai peste tot. Nu s'ar putea ca în viitor să nu se distribuie pulberea decât pe baza permisului, prin U. G. a V. sau prin diversele societăți? sau chiar direct dela Regie? La urma urmei o cotă stabilită, cartelă ca la pâine, carne etc.? și aceasta în însoțitul scop al protecției vânatului și al siguranței statului?

Căpitanul BURĂ

* * *

Ministerul de Război să autorizeze purtarea armei în mod permanent, pentru vânătorii cu permis, și pe baza legitimației unei Societăți de vânătoare, scutind astfel pe vânători de alte formalități sau de pierderea armei.

R. SĂRBESCU
Lopătari-Buzău

* * *

Pentru a se obține o lege cât mai bună și cât mai aproape de vederile vânătorilor, propun ca Uniunea

să formuleze legea după propunerile ce a primit de la diferiți vânători și după vederile sale. Acest proiect în întregime să-l prezinte ministerului de interne ca să formeze cel puțin baza dacă nu textul viitoarei legi. Și s'ar putea obține o colaborare mai intensă a vânătorilor, anunțând prin acest număr rugămintea ca până la 30 Martie să scrie toți cei ce mai au de adăugat ceva.

Astfel pe la 10—15 April s'ar putea prezenta proiectul Ministerului, apărând la Cameră în sesiunea de primăvară.

C. M.

In țititoare

(urmare)

Tu vânător, prin crânguri,
Că urmărești, „vânatul”,
Așa te urmărește
Deapurarea păcatul.

Am stat mult timp și-am așteptat, dar iată că din spate,
Din deal încep a se auzi lătrături răspicate...

Am simțit înima-mi bătând de o bucurie mare,
Mi-am ales loc pentru ochit și-am stat în nerăbdare.

Lătrături scurte se-auzeau și, după cât se știe,
Răsunând dincolo de deal, nu m'așteptam să vie.
Vânatul... dar în față-mi drept am și văzut o ciulă...
Am tras... ea a căzut mugind și apoi... a rămas mută.

Mi-am pus doar pușca pe genunchi, s'o 'ncarc a doua oară,
Când, din lăstar, un porc grozav eși la cinci pași doară.
Uimit, am apucat de grabă pușca și cu putere,
Am și lovit... dar... am căzut zdrobit de-o grea durere.

Mi-a scut inima... întors cu fața-n jos, cercut-am
Să mă ridic, dar n'am putut; slăbit, atunci cătat-am
Să-mi scot cuțitul... nenoroc, plecasem de acasă
Fără să-l iau, căci cam grăbit, îl uitasem pe masă.

Eram pierdut! Am auzit atunci lătrături dese,
Și peste ochi-mi am simțit o pânză cum se țese.
Am încercat să'ndepărtez, cu o sforțare fiară,
Dar am văzut că nu mai pot... Eram moale ca ciara!

O lăptă a început apoi, pe viață și pe moarte,
Între-acea fiară și copoi. Eu... am rămas deoparte.
Tovarășii mei m'au găsit aproape'n nesimțire;
Udat de sânge, rupt de colți și-au fost cuprinși de-uimire.

Deoparte capra mototol, de alta eu grămadă,
Zăream cu fuța'n jos, ulat de sânge; cum să creadă?
Mău dus pe urmă la spital, Trei zile mort de-a bine,
Mu mi-am dat seama unde sunt; nici n'am știut de mine.

Dar când doctoru mi cusu rănile de'a pulpă
Și dela pânțelece, ... simții că viața mi se surpă.
Pioru-mi mort era de-acum și fără sânge'n vine.
Iar suflet tare, oțclit, nu mai era în mine.

Cu orise ston de sânge-atunci pierdusem de dată
Și gust, și curaj neinvins și dorul de altă dată...
Acuma m'am mai liniștit, dar... simt că m vestejeste
Puterea-mi, așa'ncet, cum inul se topește.

Știu foarte bine c'am să mor și m'am deprins cu gândul
Că moartea va veni curând ca să mă ia din rândul
Tovarășilor de nevoi... O, crede-mă părinte,
Că mă'nfiu și tremur chiar, doar când mi aduc aminte.

Așa-i soarta de vânător: să nu moară pe-o treaptă
Cu toți ceilalți... ar fi păcat când codrul îl așteaptă.
Și-acum schid și prăpădit, la ce-aș mai trăi oare?
Ca să mă uit la pușcă'n cuiu, cu gându'n futoare?

Nu! Vină moartea azi de vrea!... Și-acum fii bun ai milă,
Părinte ca să mă grijești și să-mi citești o filă
Dia sfânta-ți carte, doar cumva s'o îndura „prea Sfântul”
Să-mi erte multele greșeli, ascultându-ți cuvântul!

Și gândul morii înșipt în cercer i-a deslegat simțirea,
Făcând să curgă taina ei smirită, cum e firea.
Aceluia ce'n rugă și rbinți își pane a sa căință,
Plin de smerenie, zdrobit, muștrat de conștiință.

Răsuflă lung apoi și iar începe: „Mie-mi pare,
Că omul chiar murind păstrează a sa preocupare
Azi două zile mă visam... Adevăr fie oare?
Aveam deasupra-mi stele mii și nori pe sub picioare.

În răjiști verzi, bogate'n flori, vânam ce vream; stăpânul,
Eram acuma eu, acet ce-odată fost răgânul.
Văream ce vream, căci câmpul tot al meu era, prea Sfinte,
Plin de animale de-orice fel... Frumos era, părinte!

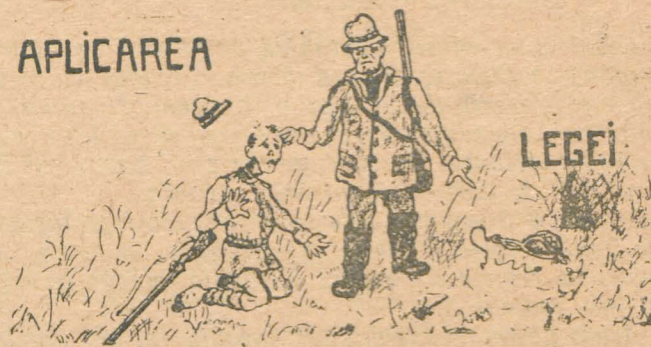
O, de-aș ajunge-odată doar să mai respir sub soare,
Și să-mi strâng pușca sub obraz, afar' lu vânătoare,
De mii de urși și de mistreți, de draci măcar... îndată
Socol că'n vine mi-ar veni viața de altă dată.

Prima parte în Nr. 8/1920

A. P. — Pitești.

APLICAREA

SEMNE BUNE.

Se vede că D-l Alex. Șutzu a călcat cu piciorul drept. Avem azi satisfacția să vedem că un alt coleg al D-sale, judecător al Ocolului I Rural Craiova, — numele, pentru moment ne scapă — aplică legea vânătorii. Combinând art. 2 cu 18, a condamnat la 1 Dec. cor. pe Ilie Predescu din Cârcea-Dolj, la 400 lei Amendă. Braconier prins de D-l Alecu Săvoiu, păzitor public pe întreaga țară și de D-l Lt. Colonel Ostroveanu președintele Soc. Diana.

Pe lângă satisfacția datoriei împlinite, D-omnule Judecător al Ocolului I Rural Craiova, primește și mulțumirile călduroase ale tuturor vânătorilor din România.

În numele lor
N. G. a V.

D-lui Ministru de Interne

Ni se semnalează următoarele:

Domnule Președinte,

Eu și camarazi din societatea noastră ne adresăm ca unui vânător ce simte la fel cu noi și vă rugăm stăruiți să se stărpească ogarii, care în județul nostru sunt mai deși decât câinii de casă. Epuri dacă se mai găsesc — unul pe 3 moșii, iar potârniche nu s'au văzut de 6 ani. — Țăranii și-au făcut o meserie din vânat; de permis nu se pomeneste, și tot răul vine din nepăsarea jandarmilor care nu-și fac de loc datoria. Vă mulțumim și sperăm că ne veți ajuta.

MAIOR ATANASIU,
Maestrul de vânătoare al Soc. din Giurgiu

Domnule Președinte,

Cred interesant să vă comunic modul cum se aplică legea la noi în Dolj. Jandarmii nu se interesează nici să-i întrebe pe braconieri când îi găsească pe câmp cu puști și ogari: din contră permit a se vâna cu ogarii și fără permise sub nasul lor.

La noi în Dolj ogarul e în tot locul, și se vânează cu el ca în țara lui Cremene.

Ce putem, controlăm noi paznicii publici. Așa că la 1 Noembrie am prins și dat în judecată 4 locuitori din Cârcea, Gheorghe Preda, Ilie Urbulescu, Tănase Gheorghe și Grigore Olaru. Toți au ogari, iar permise n'au avut de când trăiesc ei. Tot atunci am mai prins pe Ilie Predescu care refuza să-și spună numele. Dat în judecată la ocolul I Rural Craiova a fost condamnat la 400 lei amendă.

La 3 Dec. am dat în judecată pe Nae Ciurlea și Ilie Băluță Gheorghe, tot din Cârcea, tot fără permis și tot cu ogari. Aștept să se judece procesul.

Așa se vânează la noi în Dolj.

ALECU C. SĂVOIU,
paznic public pe întreaga țară. Pres. de
onoare al Soc. Diana din Craiova.

Domnule Președinte,

Când eram eu sublocotenant în Marină, și Turcii stăpâni pe Dobrogea, când intrau la ernatic cu vasul, luam o provizie de 3-4 zile, treceam Dunărea în pădurea Luncavița, Greci ori Cerna și mă întorceam cu 7-8 căprioare. Făceam goane cu 6 copoi, și rar copoi să nu iasă cu lupul ori cu capra.

La vre-o 2 ani după ce Dobrogea era Românească am umblat vre-o 8 zile și n'am găsit decât un căprior. În femeie n'am tras niciodată, măcar că eram în țara turcească.

Acum de întrebă locuitorii, deabia cei bătrâni îți mai spun că erau capre pe acolo.

Era vremea când era stolul de potârniche pe fiecare pogon, stolul de 60-70, și printre ele potârniche cu ciocul și picioarele roșii, de le spuneau Turcii «potârniche de mare» Acum ați mai găsit cineva vre-un exemplar?

Comedia se repetă.

Acum vre-o 3 ani la Baziaș în împrejurimi se apringeau focuri mari și se trăgeau clopote la coptul porumbului ca să scape porumbul de mistreți.

Am fost alaltăeri acolo, și n'am văzut mistreți, nici barem în bătaia tunului.

Aceasta mulțumită ordinii pusă de noi; braconierii sârbi vânează în lege — români vânători n'am găsit — iar Lugoșul tae la măcelării ciute, căprioare, mistreți, fasanii... și nu se interesează nimeni nici de permisi nici de lege.

Și să ne mai plângem că nu e vânat. Ungurii pedeseau aspru pe cei ce din greșală ucideau o ciută sau o capră; noi le vânam tot timpul anului, ne cum să le dăm trifoi și fân iarna.

Comandor E. HACIK
T.-Severin

N. R. — Să mai adăugăm și plângerea atât de întemeiată a D-lui Victor Popa Radu din Dicio Samartin, care ca și C. St. C. din Câmpina se plânge că li se adună armele care se pierd, în timp ce vânătorii și braconierii străini de țară vânează în zona de supraveghere? Ne mulțumim cu atât și nădăduim în solitudinea D-lui Ministru de Război și în noua lege a vânătoarei.

* * *

Am dori mult să cunoaștem numele celor ce-și fac atât de puțin datoria în Cârcea-Dolj spre a le prezenta mulțumirile noastre.

Intr'o zi, 5 braconieri, în alta 2, toți cu ogari și nici unul cu permis. E un record. Și Craiovenii se mai plâng de lipsa vânatului.

N. G. a V.

DE-ALE VÂNĂTORILOR

VĂTUIUL LUI IORGU

Bună inimă la bietul Iorgu, dar rea gură. Impușcase două prepelețe la o vânătoare de mistreți și nu-l mai încăpea inima. Pe toți ne lua peste picior. — Ca el vânător mai rar.

Muream de ciudă, dar n'aveam ce-i face.

Intr'o zi o iau cu Jenică pe Capela, și dă Dumnezeu de intră în alicele lui un drac de vulpe, când ne căinam mai rău.

Jupoae la el. Ne pomenim bufnind de răs. «Ce te râde naiba mă?»

— «Frumoasă carne!»

Ne-am înțeles dintr'o clipire, și cât ai fuma o țigară un buture era scos în 3 coaste și rinichi după datină. Dar ghiara era ceva mai scurtă.

Pus la hârtie, un bilet în «poftă mare» și la Iorgu acasă. O piesă bacșiș slugii.

Când ne-a văzut Iorgu, mulțumirile și bucuria lui.

— «O sticlă înfundată fraților».

Il dăduse «la Marama» că era burlac. Seara la masă toți grămadă, Jenică, Manea, Eu, moș Costică etc.

— «Mă Iorgule noi luăm câte-un șpriț și să-ți fie de bine, ne așteaptă acasă».

Ba nu — ba da — în fine am plecat.

A doua zi vuia orașelul. Moș Costică ne spune tainic că a venit madama cu iepurile.

«No scuzați la mine Domn Iorgu, dar asta drac iepure e roșu și nu fierbe».

Iorgu-și rupse dinții în el. De loc să-l poată mânca. Dă-i încolo, trage, tae, nimic.

Mă Iorgule o fi vulpe.

Răs, scandal, cele sfinte, după lege, noroc că ajunsesem acasă că ne tăia alt fel.

Sunt opt ani de atunci; nici el nu ne-a iertat de tot, dar nici cu pușca nu l'am mai văzut. S'a vindecat.

MOȘ GLUMĂ

SĂRMANUL VLAD

Când războiul a distrus atâta civilizație și atâta omenire, cine să-i mai reproșeze câinii pierduți, bunii noștrii tovarăși?

Și nu rămăsese la noi nici picior de câine bun. A fost un adevărat eveniment apariția Corei, venită din cineștie ce parte a țării. Câine de o rasă și dresaj ireproșabil.

Toate speranțele sau pus în urmașii ei.

prietenii apropiați ai stăpânului Corei, au putut fi în posesia unui asemenea viitor tovarăș. Printre aceștia am fost și eu, căpătând un mic «dolofan» căruia îi dădui numele de Vlad.

Il crescui părintește, îi făcui educația după toate regulile vânătoarești. Ajuns la vârsta de 8 luni era complect cu toate instrucțiunile ce se cer unui bun câine de vânătoare. Așteptam cu nerăbdare începutul campaniei actuale. Speranțele mele erau mari, eram liniștit; căci de 3 ani nu mai împușcasem o prepeleță de la aretul unui câine.

Eram chiar invidiat de camarazi mei de vânătoare.

Acum câte-va zile, Vlad se îmbolnăvi; i se paraliză picioarele din dărăt, iar pe gură îi curgea valuri de bale.

Doctorul veterinar adus imediat al examina, îl condamnă la moarte; era turbat.

Numai un Vânător poate simți efectul sentinței date de doctor. Vlad se uită trist la mine.

Ochii îi erau turburi, gema greu, și parcă ar fi vrut să-mi spue: Totul s'a sfârșit. Speranțele tale ce le-ai pus în mine s'au spulberat. Îți mulțumesc de îngrijirea părintească ce mi-ai dat.

Până în ultimele momente, nu mă perdea din ochi. Parcă voia să-mi spue: stai lângă mine până la sfârșit. I-am îndeplinit dorința.

Un agent de la brigada de siguranță și-a făcut ultima datorie. Un glonte plecat dintr'un Browning execută sentința Doctorului Veterinar.

Sărmane Vlad, nu te voi uita nici odată.

G. I. DELAPUTNA
Membru al Societății vânătorilor Șoimul Putnei
Focșani, 28 Iulie 1920.

MEMBRII UNIUNEI

Au mai trimis Uniunii următoarele persoane, sumele specificate în dreptul fiecăruia.

Sumele din coloana întâia reprezintă taxa de înscriere în Uniune; iar cele din coloana a doua, sunt donate cu ocaziunea deschiderii listei de subscripție pentru formarea unui fond inițial.

Persoanele netrecute sunt rugate a înștiința Uniunea.

LISTA No. 6

C. D. Săvulescu . . .	— 200	Comșa Aurel . . .	40	20
Col. Al. Gheorghiu . . .	— 110	Comanescu I. . . .	40	20
Soc. „Vulturul” Craiova	— 100	Căp. P. Morțun . . .	40	20
I. Drăcea	— 20	Nic. G. Malancioiu .	40	20
N. I. Bădescu	— 20	A. Sabo	40	20
M. Andronescu	— 10	Gh. N. Șandru	40	20
Caglieși Gaetano	— 10	Dr. Col. A. F. Tamaș .	40	10
B. Copetti	— 10	Dr. Ioan German . . .	40	10
Dumitru Gh.	— 10	Adrian Marchiș . . .	40	10
Nicu I. Goetz	— 10	Dr. G. Urdea	40	10
Iohan Kaspar	— 10	Ion Azzola	40	—
Herberth] Toma	— 10	Horia Bogdan	40	—
Mitică Nistor	— 10	Cliniciu Al.	40	—
Paulon] Angelo	— 10	I. Drăghici	40	—
Petrescu Ștefan	— 10	Robert Fărcășeanu .	40	—
Alex. Popescu	— 10	Const. Fărcășeanu .	40	—
A. Ziegler	— 10	Petre C. Hanciu . . .	40	—
Dr. I. Bejan	40	I. Iliescu	40	—
Aurel Ionescu	40	100	Tică Ștefănescu . . .	40
Luca P. Lazăr	40	100	Nec Kirca	40
N. N. Paul	40	100	Aurel Kessler	40
Cornescu M.	40	70	Petre Martinescu . . .	40
H. W. Watkins	40	70	Căpitan V. Zorzor . .	40
Silviu Costin	40	60	Ferd. Zewald	40
Lăcusteanu	40	60	Marius Seciureanu . . .	40
Lichiardopol	40	60	Ion St. Gh. Vasile . . .	40
			Paul Voegil	40

(va urma)

MEDICINA VETERINARĂ

DURERILE DE URECHI LA CÂINI

După A. Bénion.

Fiindcă principala cauză a durerilor de urechi este *Otita*, o inflamațiune a membranei mucoase a urechilor, în numărul de față vom vorbi numai de ea.

Otita este de două feluri: *acută și cronică*. *Otita acută* se produce în general din cauza frigului, dintr'o lovitură, din cauza unei apucături violente de ureche etc. etc.

Ea produce animalului dureri aproape insuportabile și după câteva zile începe să curgă din urechi niște puroi cu sânge, și boala fiind căutată din timp, animalul se vindecă; iar în caz contrar devine cronică.

Tratament: La început se fac injecții cu emoliente în urechia bolnavă, mai târziu însă dacă boala persistă i se fac injecții cu acetat de plumb, de tanion și chiar sulfat de zinc.

Otita cronică numită și *otorrhée* sau *catar auricular*. Această boală este foarte mult văzută la câinii cu urechile lungi. Scurgerea puroiului din ureche e permanentă și după un timp animalul surzește, făcându-l aproape impropriu la vânătoare.

Se vindecă prin injecțiuni de sulfat de zinc și chiar cu nitrat de argint. Purgativele sunt de asemenea foarte bine întrebuințate, administrate paralel cu injecțiunile.

ÎNSEMNĂRI

VÂNĂTORI REGALE

În timpul din urmă s'au făcut mai multe vânători regale sub conducerea d-lui Antoniu Mocsony maestrul de vânătoare al Curții Regale.

1) *La 2 Ianuarie* a fost o vânătoare regală pe domeniul eroanei Cocioc. — *scrisoarea - Peris*

Au participat M. S. Regele, A. S. R. Principele Carol, A. S. R. Princesesa Marioara.

S'au remarcat printre invitați: General Theodor Râmniceanu, d. Gh. Nedici, cons. curtea de casație, General Samsonovici, d. prof. vet. Udrisky, Colonel Nic. Condeescu, Dr. Costinescu.

2) *La 20 și 21 Ianuarie* M. S. Regele însoțit de A. S. R. Princesesa Marioara, d. Al. Mocsony maestrul vânătoarelor regale și Maior Scheletti adjutant regal, a participat la o mare vânătoare organizată la Sălcița.

Au fost invitați să participe la această vânătoare d-nii: Baron Follore ministrul Belgiei, Sfr H. Dering ministrul Angliei, Poklewski Koziel ministrul Rusiei, M. Ferechide, M. Popovici, General Râmniceanu și Colonel Duncan atașat militar englez, d. Nedici consilier la curtea de casație, General Gârleșteanu, Gr. Greceanu, dr. Dinu Brătianu și Oromolu.

La 27 Ianuarie a fost o vânătoare interesantă pe domeniul așezămintelor Brancovenesti la Mătăsaru la care a participat și M. S. Regele. Suveranul era însoțit de Princesesa Marioara, d-nii Gr. Greceanu, M. Ferechide, Nedici consilier la curtea de casație, Generali Remniceanu și Balif, colonel Tenescu aghiotant regal.

* * *

Citim în «Monitorul Oficial» următoarele:

«Noi, ministru Secretar de Stat la departamentul agriculturii și domeniilor.

Având în vedere necesitatea ce se simte de a se studia, organiza și conduce serviciul vânătoarei în tot cuprinsul regatului, față de legea și regulamentul de aplicare în vigoare, care nu mai corespunde cu măsurile ce trebuiesc luate pentru înmulțirea, creșterea și conservarea vânatului,

Decidem:

Art. I. D. dr. C. Nedici se declară a conduce serviciul vânătoarei în întreg regatul. Măsurile ce se va crede necesare pentru asigurarea creșterii, înmulțirii și conservării vânatului, ne vor fi raportate nouă cu raport pentru aprobare.

Art. II. D. administrator al Casei păduilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.»

Date la 6 Iulie 1920.

Ministru, T. Cudalbu.

No. 31.335,

Cum meritele D-lui Dr. George Nedici, în ale vânătorului sunt în deajuns de bine cunoscute și apreciate, ne place a crede că D-l Ministeru Cudalbu arată mare interes pentru chestiile economice ale țării.

După cât știm D-l Ministeru Cudalbu are intenția să depună în viitorul parlament un proiect de lege, întocmit de D-l Dr. G. Nedici, și verificat de persoane care ne este o garanție că atât din punctul de vedere juridic, cât mai ales al experienței, viitoarea lege va fi bine întocmită.

În numărul viitor vom publica numele persoanelor care compun Comisiunea însărcinată cu alcătuirea definitivă a proiectului.

* * *

În 1920 din cauza ploilor căzute pretutindeni, câmpul fiind bine îmbrăcat, prepelițele au fost împrăștiate pretutindeni; iar culesul porumbului și aratul începând prea târziu, pasagii abundente au iost prea rari.

În unele regiuni a fost o recoltă frumoasă de potârnică.

Iepurii din cauza lipsei de material de vânătoare s'au înmulțit în mod simțitor.

Sitari s'au vânat prea puțini comparativ cu alți ani. În schimb însă la vânătorile cu gonași (bătăi) s'au împușcat vulpi multe acolo unde au ieșit iepuri puțini și viceversa; iar mistreții s'au înmulțit foarte mult, aproape la fiecare bătaie s'au împușcat câte 2—3 mistreți.

* * *

La Institutului Pasteur, din Paris se fac experiențe cu o recentă descoperire a doi profesori francezi, grație căreia câinii ar fi complect imunizați contra turbării. Această boală ar dispărea definitiv.

* * *

În urma cererii ca Ministerul comunicațiilor să retrocedeze ministerului de război imobilul cu tot terenul pirotehnicului nou, iar ministerul de război să trateze cu societatea «Industria sonică», fie cedarea, fie închirierea pe un timp mai îndelungat pentru a instala o fabrică de arme, munițiuni și material de război, prin jurnalul publicat în „Monitorul Oficial” No. 213 din 26 Decembrie Consiliul de Miniștri a hotărât:

Autoriză pe d. ministru de război și pe d. ministru al comunicațiilor ca să trateze cu societatea Sonică fie cedarea, fie închirierea, pe un timp mai îndelungat, a imobilului denumit Pirotechnia Nouă, cu tot terenul ce-i aparține imobil situat lângă moara Ciurel, așa cum el a fost predat direcțiunii generale a C. F. R., în baza jurnalului consiliului de miniștri No. 3.004 din 20 Decembrie 1889, precum și un număr de mașini ridicate dela fabricile de arme din Ungaria, în schimbul obligațiunii din partea societății Sonice, de a instala în acea uzină o fabrică de arme, munițiuni și material de război, la care să se aplice principiul sonicității, de a ceda ministerului de război, mono-

polul aplicării tuturor invențiilor, bazate pe acest principiu la Ministerul de Război.

De asemenea societatea Sonică să se angajeze a utiliza aceste ateliere și pentru aplicarea acestor invențiuni la locomotivele C. F. R.

* * *

Uniunea Generală a Vânătorilor va ține la 24 Martie a. c., adunarea generală în conformitate cu statutul, și care va avea loc la D-l Dinu R. Golescu, Str. General G. Manu No. 32 ora 9 seara. Această informație va ține loc și de convocare.

CORESPONDENȚA CU PROVINCIA

D-lui G. Riz. Loco. — Regretăm, propunerea ese din cadrul vederilor noastre. Proprietățile nearendate folosesc înmulțirii vânătorului. Obțineți teren de vânat înscriindu-vă în vre-o Societate, așa cum dorim și noi.

Maior G. A. Giurgiu. — Vom stăruii cu toată inima. Trimiteți ceva nume de braconieri, proprietari de ogari, sau paznici indolenți.

A. C. Săvoiu. Craiova. — Mulțumiri. Cum nu se poate mai frumos. De ce nu avem mulți ca D-ta. Comunicați-ne numele judecătorului.

V. Popa Radu. Dicio St. Martin. — Am intervenit și s'aruiț mereu. Trimiteți vești de acolo asupra vânătorului și braconierilor.

E. Adreani R.-Vâlcea. — Da. Erau oameni de inimă la Dv. De ce tăceți acum? Nici o veste nu aveți de dat?

A. Păunescu-Pitești. — Suntem în așteptare, ceva mai concis.

I. Rădulescu-Canlia. — Numai printr'un delegat și proporțional.

I. G. Scăeni. — Imediat ce vom fi în posesia pulberii vom executa dorința D-v., și chiar a tuturor.

MICA PUBLICITATE

TUBURI, ALICE, IARBĂ.

Uniunea Generală a Vânătorilor face cunoscut tuturor societăților de vânătoare din țară, precum și tuturor vânătorilor că stocul de tuburi cu furniturile lor, fiind aproape epuizat, dacă doresc să fie aprovizionați să se grăbiască a face comanda. Tuburi 16 nu mai sunt.

Prin colete poștale nu se poate face expediția.

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR

00

Scopurile sale coprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate societățile de vânătoare se pot grupa în jurul ei.

TAXA DE INSCRIERE este numai **40 lei**
(N'are cotizațiuni lunare sau anuale).

MEMBRII ADERENȚI: cei ce donează până la 100 lei.

MEMBRII ACTIVI: cei ce donează dela 100 lei în sus.

MEMBRII ONORIFICI: cei ce donează dela 1000 lei în sus.

REVISTA VANATORILOR

(Organ oficial al Uniunii
Generale a Vânătorilor).

Publică: articole cu subiecte pur vânătorești; numărul membrilor Uniunii; numele donatorilor; lista contraveniențelor la legea de vânătoare; dări de seamă a societăților de vânătoare, etc.

Se distribuie **gratis** membrilor «Uniunii Generale a Vânătorilor».

Abonamente nu se fac. Prețul unui număr 3 lei. Primește anunțuri comerciale.

DIRECȚIA
ȘI
ADMINISTRAȚIA: **13 Septembrie, No. 85**

Loc pentru anunțuri

Loc pentru anunțuri

ATELIER DE ARMURARIE CĂLIN CURCĂ

(fost 15 ani în atelierul E. BUCHMANN)

Aduc la cunoștința Onor. Clienței mele, precum și tuturor persoanelor-vânători, că în vederea timpului, am deschis un atelier special de armurărie în

Strada POP, No. 14
(prin calea Floreasca)

și mă pot angaja, a executa orice lucrări și reparațiuni privitoare la *arme de vânătoare, de tir, cu glonț și de precizie, revolvere, pistoale, etc. etc.*, cu prețuri avantajoase.

Membrii Uniunii Generale a Vânătorilor se bucură de o reducere de 20%.

Loc pentru anuciuri

Prețul 3 Lei

Membrii Uniunii o primesc
GRATIS

Loc pentru anuciuri